

РЕШЕНИЕ

№ 24006

гр. София, 15.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 11.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **5791** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 3, във връзка с чл. 75 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на Ш. Ш., роден на г., гражданин на А., с адрес: С., [улица] /ПМЗ Военна рампа/ и със съдебен адрес – С., [улица], чрез адв. З., срещу Решение № 640 / 31. 03. 2026 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

В жалбата се излагат съображения за нарушения на материалния закон, поради неоснователно приемане, че спрямо него не е налице реална опасност от преследване. Твърди се, че решението е незаконосъобразно, тъй като не било отчетено, че жалбоподателят е лице от уязвима социална група. Не бил отчетен най-висшия интерес на детето. Моли съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени Решение № 640 / 31. 03. 2026 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

Ответникът –председателят на ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ при МС, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба рег. № ПМЗ-ВР-457 / 04. 02. 2026 г. до председателя на ДАБ, жалбоподателят Ш. Ш., роден на 03. 01. 2010 г., гражданин на А., пол – мъжки, по вероизповедание – мюсюлманин - сунит, пащун по народност, семейно положение – неженен, е поискал закрила.

С жалбоподателят е проведено интервю, за което е съставен протокол от 26. 02. 2026 г., подписани от чужденеца, преводач, назначен процесуален представител и интервюиращия орган. В проведеното интервю жалбоподателят, е посочил, че е напуснал А., защото искал да се ожени за

местно момиче, но родителите ѝ били против и се оплакали на талибаните.

С Решение 640 / 31. 03. 2026 г. на председателя на ДАБ при МС, е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца.

В откритото съдебно заседание, жалбоподателят чрез писмени бележки на процесуалния си представител, определен по реда на ЗПП, моли да се уважи подадената жалба по изложените в нея съображения.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Решението е връчено на жалбоподателя на 16. 04. 2026 г., а жалбата е депозирана на 22. 04. 2026 г., в преклузивния срок по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ и е процесуално допустима.

По същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорения административен акт е издаден от компетентен орган – председателят на ДАБ, съобразно чл. 75, ал. 1 от ЗУБ.

Преценявайки основателността на молбата с оглед изложените от кандидата причини за напускане на страната по произход, които не обосновават страх от преследване, насилие или нечовешко отношение председателят на ДАБ, правилно е приел, че молбата е неоснователна.

Настоящата съдебна инстанция, намира че правилно административният орган е обосновал отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца, тъй като не са налице материалните предпоставки по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

Изводите за липса на основания за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8 от ЗУБ, изложени от административния орган се споделят от настоящата инстанция, защото кореспондират с установените в хода на административното производство релевантни за спора факти. Видно от изложеното от оспорващия при проведеното интервю, същият не е бил преследван в А. поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

По тези съображения искането за закрила в тази част правилно е отхвърлено.

В тази връзка, съдът намира, че оспореното решение, в частта, в която е било отказан статут на бежанец е правилно и жалбата, в тази част следва да се отхвърли като неоснователна.

На основание чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън страната си на произход или местоживеене по причина на заплаха за неговия живот, сигурност или свобода, поради насилие, възникващо от ситуации като въоръжен конфликт, както и когато е изложен на опасност от изтезание или други форми на нечовешко или унижително отнасяне или наказание и по тези причини не може или не желае да се завърне в страната си на произход или местоживеене. За да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут следва да съществува вероятност за нечовешко или унижително отнасяне при реализиране на наказанието, а такива данни липсват.

Оценката за ситуацията в А. се съдържа в справка вх. № МД-02-24 от 27. 02. 2026 г., както и в представената в съдебното заседание вх. № МД-02-180 от 07. 05. 2026 г. на дирекция „Международна дейност и проекти” на ДАБ.

Според справките, положението в А. започва да се нормализира и е налице относителна

стабилност след десетилетия на война.

За да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут следва да съществува вероятност за нечовешко или унижително отнасяне при реализиране на наказанието, а такива данни липсват. В конкретния случай, от изявленията на жалбоподателя става ясно, че същия не е имал проблеми в страната си на произход, като изрично сочи, че не е заплашван и не е имал проблеми с властите.

Видно е, че единствения проблем за който сочи, е несъгласието на родителите на местно момиче, да се ожени за него и оплакването на талибаните. В същото време, жалбоподателят не сочи, че по този повод бил заплашен от талибаните, което да е пречка за връщането му в страната на произход. В случая се касае за нормални житейски взаимоотношения, които не сочат за някакъв основателен страх от преследване.

В конкретния случай, от изявленията на жалбоподателя е видно, че същият не е бил лично преследван в родината си поради своята етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или партия, или поради политическо убеждение.

Освен това, видно от изявленията на жалбоподателя неговото семейство продължава да живеят в А., поради което няма пречка същият да се завърне при семейството си, още повече, че същият е непридружен непълнолетен.

В тази връзка следва да се отбележи, че жалбоподателят е напуснал самоволно центъра за настаняване, поради което съдът намира, че желанието на чужденеца е било преди всичко да стигне до Европа, поради което очевидно се касае за икономически причини за напускане на страната на произход, което обаче е извън приложното поле на ЗУБ.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, като същевременно са изпълнени материалните и процесуалните правила по издаването му, поради което подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ш. Ш., роден на г., гражданин на А., срещу Решение № 640 / 31. 03. 2026 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ:

